

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/155/13/2012. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **N. D** okányi lakos panaszában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 375/2012. (XI. 7.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Békés Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

N. D okányi lakos (a továbbiakban: Panaszos) édesapja 2011. december 25-én elektronikus úton (e-mail) a Panasztestülethez fordult, melyben sérelmezte a fiatalokú fiával szemben 2011. december 24-én lakóhelyükön fogatosított rendőri intézkedést.

A Panasztestület kérte a Panaszostól a panasz megerősítését, továbbá részletes tájékoztatást adott a panaszjárásal kapcsolatos képviselő módjáról. A Panaszos a panaszt 2012. január 25-én aláírásával megerősítette, ezek alapján a Panasztestület kizárólagosan a Panaszos személyét érintő rendőri intézkedést vizsgálta.

A panaszbeadvány szerint 2011. december 24-én 20:45 óra körüli időben megjelent három rendőr a Panaszos és családja lakóházánál, majd közölték, hogy a Panaszos aznap este 18:00 óra körüli időben vasat „lopott” Okányban, ezért „gyanúsítottként előállítják”. A Panaszos édesapja közölte a rendőrökkel, hogy fia nem követhette el a bűncselekményt, mert otthon, illetve a barátjánál tartózkodott. A Panaszos édesapja kérte a rendőröket, hogy tisztázzák fia alibijét. Az „ügyeletes nyomozó” utasítására a helyszínen lévő rendőrök a Panaszost egy rendőrségi mikrobuszba vezették addig, amíg egy nyomozó a helyszínre ki nem érkezett.

A Panaszos édesapja elmondta a rendőröknek, hogy aznap este a tőlük 100 méterre lakó szomszédjai azzal keresték meg őt, hogy vasat kellene szállítani a szomszédos Vésztőre, amelyet ő elutasított. A Panaszos édesapja kérte a rendőröket, hogy menjenek át a szomszédjukba, és ellenőrizzék le az általa elmondottakat. A rendőrök azonban „ragaszkodtak ahhoz”, hogy a cselekményt a Panaszos követte el. Az időközben a helyszínre megérkező nyomozó közölte a Panaszos édesapjával, hogy házkutatást fog tartani. A beadvány szerint házkutatás 2011. december 24-én 22:45 órától 22:55 óráig tartott és „nem vezetett eredményre”. Ezt követően a rendőrök 23:10 óra körüli időben elindultak a Panaszos édesapja által megadott lakcím leellenőrzésére, ahol meg is találták az eltulajdonított vasanyagot.

A panaszbeadvány szerint, ha a rendőrök már korábban leellenőrizték volna a Panaszos édesapja által megadott lakcímet, akkor nem „zaklatták” volna őket szenteste és nem szégyenítették volna meg őket a barátaik előtt, akik vendégségben voltak náluk.

A Panaszos törvényes képviselője beadványában konkrét rendőri intézkedést sérelemként nem említett meg, ezért a Panaszost (ügyfél) a Ket. 51. § (2) bekezdés I. fordulata alapján végzésben nyilatkozattételre hívtam fel (29000-105/155/9/2012. RP.). A Panaszos részére postázott nyilatkozattételre felhívó végzést – az RL15570016001712 számú küldeményazonosító tértivevény tanúsága szerint – a Magyar Posta Zrt. 2012. december 21-én kézbesítette. A Ket. 33. § (3) bekezdése c) pontja értelmében a nyilatkozattétel teljesítésére megadott időtartam nem számít be az ügyintézési határidőbe, a Panaszos a végzésben megállapított tíz munkanap alatt nem tett nyilatkozatot, mindezek figyelembevételével az eljárás befejezésének határideje 2013. február 04-re módosult.

A Panaszos nyilatkozatot nem tett, ezért a törvényes képviselő által előterjesztett beadványt egészében panaszként értékeltem és a Ket. 51. § (2) bekezdés II. fordulata szerint – a rendelkezésre álló adatok alapján – hoztam döntést.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak az intézkedés időpontjában hatályos, a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, az 59. § (1) bekezdése szerinti jóhírnévhez, és a magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint az 55. § (1) bekezdése szerinti személyi szabadsághoz való jogát.

A Panasztestület álláspontja szerint súlyos mértékben sérült a Panaszos személyes szabadsághoz való joga a feltartóztatás időtartamának szükségtelen mértéke miatt.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a Panasztestületnek 2011. december 25-én elektronikusan (e-mail), a Panaszos édesapja által előterjesztett panaszbeadvány, a Panaszos által megerősített panaszbeadvány;
- a Szeghalmi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály 2012. február 20-án kelt, 04070/774-1/2012/ ált. számú jelentése;
- a Szeghalmi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály 2012. február 21-án kelt, 04070/774-2/2012/ ált. számú jelentése;
- a Szeghalmi Rendőrkapitányság 2012. február 23-án kelt, 04070/774-3/2012/ ált. számú jelentése;
- a Szeghalmi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály 2012. február 22-án kelt, 04070/774-4/2012/ ált. számú jelentése;
- a Szeghalmi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály 2012. február 22-án kelt, 04070/774-5/2012/ ált. számú jelentése;
- a Szeghalmi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály 2011. december 25-én kelt, 04070/3520/2011/ id. számú jelentése;
- a Szeghalmi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Közrendvédelmi Alosztály 2011. december 25-én kelt, 04070/3520/2011/ id. számú jelentése;
- a Szeghalmi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály által 2012. december 24-én rögzített jegyzőkönyv házkutatásról/ motozásról/ lefoglalásról.

III.

A rendőri intézkedés ellen a Panaszos – törvényes képviselője – által megfogalmazott kifogások vonatkozásában állásponthoz a következő:

1.) A magánlakásban fogantatott igazoltatás, felvilágosítás kérés, illetve feltartóztatás.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”

Az Rtv. 32. §-a szerint:

„A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”*

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

Az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja szerint:

*„(1) A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve
b) bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása, vagy a bűncselekmény elkövetőjének vagy gyanúsítottjának elfogása és előállítása céljából;”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 27. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A feltartóztatás a rendőrnek az a tevékenysége, amelynek során azt a személyt, aki a személyazonosságának igazolását megtagadja, továbbá azt, akitől felvilágosítást kér, az intézkedés helyszínének elhagyásában korlátozza, vagy a további intézkedés megtételéig a helyszín elhagyásában megakadályozza.”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 316. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés f) pontja szerint:

„(1) Aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

(2) A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha a lopást kisebb értékre, vagy a szabálysértési értékre elkövetett lopást

f) helyiségbe vagy ehhez tartozó bekerített helyre megtévesztéssel vagy a jogosult (használó) tudta és beleegyezése nélkül bemenne, ”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 170. § (4) bekezdése szerint:

„(4) Nyomozás elrendelése nélkül indul meg a nyomozás, ha az ügyész vagy a nyomozó hatóság a bizonyítási eszközök biztosítására, az elkövetéssel gyanúsítható személy kilétének megállapítása, elrejtőzésének, a bűncselekmény befejezésének avagy újabb bűncselekmény elkövetésének megakadályozása végett vagy késedelmet nem tűrő más okból nyomozási cselekményt végez. A nyomozás megindításának tényéről és idejéről utólag haladéktalanul feljegyzést kell készíteni. ”

A Szeghalmi Rendőrkapitányság 04070/774-3/2012. ált. számú összefoglaló jelentése, továbbá a Szeghalmi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály 04070/774-4/2012. ált. és a 04070/3520/2011/id. számú, továbbá a Szeghalmi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály 04070/774-1/2012. ált. és a 04070/3520/2011/id. számú jelentései szerint az alábbiakat állapítottam meg:

2011. december 24-én 18:30 óra körüli időben a Szeghalmi Rendőrkapitányság ügyeletére telefonon keresztül bejelentés érkezett arról, hogy ismeretlen tettesek az Okány, Köröspart u. 14. szám alatti „Veronika ABC” vegyesbolt udvarára a kerítés megrongálásával behatoltak és onnan különböző fém tárgyakat tulajdonítottak el 6.000.- Ft értékben.

A bejelentő az egyik elkövetőben a Panaszost vélte felismerni, ezért bejelentésében a Panaszost név szerint is megnevezte. A helyszínre irányított rendőrjárőröket az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint intézkedési kötelezettség terhelte. A rendőrjárőrök személyesen meghallgatták a bejelentőt és a sértettet, majd megvizsgálták a helyszínt. A beszerzett adatokról jelentést tettek a rendőrkapitányság ügyeletének, illetve a vezetői készenléti szolgálatot ellátó r. őrnagy, közrendvédelmi és közlekedésrendészeti osztályvezetőnek. A jelentés alapján r. őrnagy utasította a járőröket, hogy haladéktalanul azonosítsák be a bejelentő által megnevezett személyt, vonuljanak lakhelyére és a bűnügyi forrónyomos szolgálat kiérkezéséig a személy jelenlétét a további intézkedésekhez biztosítsák, szükség esetén a nyomozás eredményének veszélyeztetését akadályozzák meg. Ezután az ügyeleten keresztül r. őrnagy berendelte a bűnügyi forrónyomos szolgálatot ellátó r. hadnagyot.

A rendőrök az utasításnak megfelelően, illetőleg az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja által adott felhatalmazás alapján (Intézkedés magánlakásban) megjelentek a Panaszos lakásán, ahol vele szemben bűnüldözési célból az Rtv. 29.§ (1) bekezdés alapján igazoltatást, az Rtv. 32. § foglalt felvilágosítás kérést alkalmaztak, majd az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt elő kívánták állítani a rendőrkapitányságra, ugyanis a rendelkezésükre álló adatok szerint a bejelentett cselekmény alkalmas volt a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés f) pontja szerint minősülő lopás vétsége gyanújának megállapítására.

A rendőrök jelentést tettek r. őrnagynak a helyszínen tapasztaltakról, továbbá jelentették, hogy több családtag és barát is tartózkodik a Panaszos lakóhelyén.

A jelentést követően r. őrnagy tekintettel a cselekmény csekélyebb tárgyi súlyára, nevezett életkorára, a tisztázatlan körülményekre, az intézkedés időpontjára, a bűnüldözési érdekre, azt az utasítást adta, hogy – bár a Panaszost a Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján lehetőség lett volna előállítani, mivel bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható – ne állítsák elő a 28 km-re levő Szeghalmi Rendőrkapitányságra, hanem maradjanak ott a lakcímén, és annak megakadályozása érdekében, hogy részletesebb kikérdezésig bárkivel is összebeszéljen, és ezáltal veszélyeztesse a nyomozás érdekeit, a szükséges intézkedéseket tegyék meg, és várják meg a bűnügyi forrányomos nyomozót.

Ezen intézkedés eredményét biztosítandó 21:30 órától a Szolgálati Szabályzat 27. § (1) bekezdése szerinti feltartóztatást alkalmaztak a Panaszossal szemben. Tekintettel arra, hogy a lakóháznál több idegen személy is tartózkodott, akik szerepe ekkor nem volt tisztázva, a rendőrök megkérték a Panaszost, hogy a ház előtt parkoló szolgálati kisbuszban várakozzon, aminek nevezett eleget is tett, kifogást nem emelt.

A bűnügyi forrányomos nyomozó r. hadnagy 22:10 órakor érkezett meg Okányba, ott meghallgatta az intézkedő rendőröket, összegyűjtötte a bűncselekménnyel kapcsolatos addigi információkat. Előzetesen röviden beszélt a Panaszossal, akivel közölte kilétét, jövelele okát, a tervezett intézkedéseket. A Panaszosnak a Szolgálati Szabályzat 27. § (1) bekezdésben rögzített feltartóztatása ekkor megszűnt.

Ezek után r. hadnagy a nyomozás érdekeire figyelemmel – az édesanyja jelenlétében – az Rtv. 32. § alapján először kikérdezte a Panaszost, aki tagadta a bűncselekmény elkövetését, részletesen elmondta a napi tevékenységét, megjelölte azokat, akik elmondását igazolni tudják.

A rendelkezésre álló adatokat és körülményeket mérlegelve, r. hadnagy a Be. 170. § (4) bekezdése alapján kése delmet nem tűrő nyomozási cselekményként házkutatást hajtott végre, amely eredményre nem vezetett.

Ezt követően r. hadnagy folytatta az adatgyűjtést. Ennek során meghallgatta a Panaszos édesapját és édesanyját, valamint a lakcímén vendégségben tartózkodó 3 fő okányi lakost.

Mivel a meghallgatások eredményeként igazolódott a Panaszos elmondása, és a házkutatás is eredménytelen volt, vele szemben további intézkedésekre nem került sor.

Megállapítom, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök rendelkezésére álló adatok alapján a Panaszossal szemben fennállt a bűncselekmény elkövetésének gyanúja, ezért a magánlakásban foganatosított igazoltatás, felvilágosítás kérés, illetőleg feltartóztatás kellő jogalappal és szükségszerűen történt.

Az intézkedéssorozat kapcsán fontosnak tartom kiemelni, hogy a rendőri intézkedésekben részt vevő rendőröknek az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján lehetőségük lett volna előállítani a Panaszost a Szeghalmi Rendőrkapitányságra, hiszen bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható. Ezzel szemben a rendőrök a Panaszossal szemben a Szolgálati Szabályzat 27. § (1) bekezdésében rögzített feltartóztatást alkalmazták

40 perc időtartamban – 21:30 órától 22:10 óráig –, így álláspontom szerint a Panaszos jogainak korlátozása és a bűnüldözési érdekek egyensúlyban maradtak.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszost érdeksérelem nem érte, így – az ismertetett intézkedések vonatkozásában – a panaszt elutasítom.

2.) A Panaszos a panasz megerősítésében megemlítette, hogy az intézkedő rendőrök az azonosításra vonatkozó kötelezettségüknek még felszólításra sem tettek eleget.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.”

A Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”

A Szeghalmi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály 04070/774-5/2012. ált. számú jelentése alapján:

Az intézkedést foganatosító rendőrök egyenruhában és jólláthatósági mellényben érkeztek az intézkedés helyszínére. Az intézkedést r. törzsőrmester a napszaknak megfelelő köszönéssel, nevének és azonosító számának, továbbá az intézkedés tényének és céljának a közlésével kezdte meg.

A rendőri jelentés a Pp. 195. § (1) bekezdés rendelkezése alapján közokiratnak minősül. Az intézkedő rendőrök szolgálati fellépésük módjára a Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel. Figyelemmel a Pp. hivatkozott rendelkezésére is, az azokban foglalt tényekre vonatkozó ellenkező bizonyíték hiányában döntésem meghozatala során a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul.

A fentiek mellett fontos kiemelni azt, hogy a Panaszos nem tett nyilatkozatot, ezek alapján az állítások közötti ellentmondást feloldani nem lehetett, így a Ket. 51. § (2) bekezdés II. fordulata szerint, a rendelkezésre álló adatok alapján hoztam döntést, és **a panaszt e tekintetben is elutasítom.**

3.) A panaszbeadvány szerint a törvényes képviselő nem lehetett jelen a Panaszos meghallgatásánál.

Az Rtv. 32. §-a szerint:

„A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy

feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.”

Mint ahogyan az már az előzőekben kifejtésre került, a bűnügyi forrónyomos nyomozó r. hadnagy 22:10 órakor érkezett meg Okányba, tájékozódását követően előzetesen röviden beszélt a Panaszossal, akivel közölte kilétét, jövedele okát, a tervezett intézkedéseket. Ezek után r. hadnagy a nyomozás érdekeire figyelemmel – az édesanyja jelenlétében – az Rtv. 32. § alapján részletesen kikérdezte a Panaszost. A felvilágosítás kérés (meghallgatás) közben a Panaszos édesanyja több kérdést is feltett r. hadnagynak az eljárással kapcsolatban. Az édesanyját r. hadnagy részletesen felvilágosította a további lehetséges intézkedésekről, jogkövetkezményekről (Szeghalmi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály 04070/774-1/2012. ált.).

Mint ahogy az előző pontban már kifejtésre került a rendőri jelentés a polgári Pp. 195. § (1) bekezdés rendelkezése alapján közokiratnak minősül. Az intézkedő rendőrök szolgálati fellépésük módjára a Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel. Figyelemmel a Pp. hivatkozott rendelkezésére is, az azokban foglalt tényekre vonatkozó ellenkező bizonyíték hiányában döntésem meghozatala során a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul.

Ismételten fontos hangsúlyozni, hogy a Panaszos nem tett nyilatkozatot, ezek alapján az állítások közötti ellentmondást feloldani nem lehetett, így a Ket. 51. § (2) bekezdés II. fordulata szerint, a rendelkezésre álló adatok alapján hoztam döntést, és **a panaszt e tekintetben is szintén elutasítom.**

4.) A Panaszos lakóházában házkutatás végrehajtására is sor került.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Akinak az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A panasz (Be. alapján lefolytatott házkutatás) nem vonható az idézett rendelkezés körébe, ezért annak érdemi vizsgálatát jelen közigazgatási hatósági eljárás keretein belül – jogszabályi felhatalmazás hiányában – mellőztem.

Figyelemmel a fenti megállapításra a panasz e részének a vizsgálatát mellőztem.

IV.

A Panasztestületnek a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában a feltartóztatás időtartamának szükségtelen mértéke miatt tett megállapításaival és az azokból levont következtetésekkel a határozat III. részében foglalt indokok alapján nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 55. § (1) bekezdése, 59. § (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 159. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, a 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. § (3) bekezdés c) pontja, az 50. § (1) bekezdése, az 51. § (2) bekezdése, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, a 29. § (1) bekezdése, a 20. § (2) bekezdése, a 32. §-a, a 33. § (2) bekezdés b) pontja, a 33. § (3) bekezdése, a 39. § (1) bekezdés d) pontja, a 92. § (1) bekezdése, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. § (1) bekezdése, a 27. § (1) bekezdése;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés f) pontja;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 17. § (4) bekezdése.

Budapest, 2013. január 31.

Dr. Hatala József r. altábornagy sk.
országos rendőrfőkapitány